

Lo Somaient

DIARI REGIONALISTA Y D' AVISOS Y NOTICIAS

Any XII

Reus Dissapte 24 de Juliol de 1897

Núm. 3.323

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Reus, un mes. Ptas. 3/50
n provincies trimestre. 1/00
Extranger y Ultramar. 1/50
Anuncis, a preus convencionals.

Administració y Redacció

PLASSA DE LA CONSTITUCIÓ, (PORXOS)

PUNTS DE SUSCRIPCIÓ

En la Administració d'aquest diari y en las principals llibreries d'aquesta ciutat y de fora.
En Barcelona, l'itografía Mallofré, c. r. r. r. J. u. q. r. a. 6.
No s' retornan los originals encara que no s' publiquin.

MALALTS DELS ULLS

Lo DOCTOR BIADA, oculista del Hospital del S. C. de Barcelona reb en consulta en Reus, fonda de Londres, tots los diumerjes y dilluns.

Moviment literari regionalista

Quan jo era noy

PER
ALEXANDRE DE RIQUER

Sempre m' havia imaginat an en Riquer com un senyoret de ciutat, nascut en una casa antiga gran y fosca, del casc antic de la capital, que tenia algunas hienes a fora, y que al istiu anava a passarhi alguna temporada per estudiar la naturalesa y arrencar-ne d' ella sos exquisits dibuixos de flors y aucells. Més un dia cau a las mevas mans el seu llibre de recorts y coneix a un bordegas de masia hisendada esquerp y entremaliat, indómit, buscador de nius y cassador d' aucells, que un dia, traslladat a ciutat, realisa 'l miracle de convertir-se en refinat artista, cem espiritual papallona sortida de la rastroira orga.

Jo no rastreja, ni per veus, de la vida d' en Riquer, més que lo que ell ne diu en son llibre, y crech firmament que es real lo que narra, puig per tot hi brolla la veritat, no la veritat artistica del que estudia la naturalesa y la reproduheix, sinó la veritat que brolla dels mateixos fets sens necessitat del estudi, de la veritat de la naturalesa que l' artista porta en son mateix temperament perquè ha viscut en comunitat ab ella, ha crescut en ella y l' ha mamat en esperit. Dels que escriuhen en catalá, poch se troban en aquest cas, destacant entre aquest poch en Carles Bosch de la Triunxeria, ab sos quadros pichenchs.

Quan jo era noy es un llibre que suggereix tantas ideas y fa experimentar tantas impressions, que, més que un compte rendu, pera fer comprendre son valor, deu fersen una serie de síntesis impresionistas, aixó es, posar de manifest, en pocas paraulas las impresions que un va rebent a mida que va llegint sos quadros. Quina idea de son mérit se formaria 'l lector d' aquest judici crítich si li digués que 'l primer cuadro, *L' Oreneta*, es la narració de la mort d' un aucell per la pedrada d' un noy, que després se posa a plorar enfront l' innocent víctima? Poca impressió li farà a un noy de ciutat, que sorti al camp, la mort d' una oreneta; pero figureu-vos que aquest noy s' hagi criat al camp, en contacte sempre ab la naturalesa, mirant constantment lo vol dels aucells y despertantse cada matí al sentir los seus cents... llavors, la mort d' un aucell, feta en un moment d' impremeditació, tal cop sols ab l' idea de ferla caure y poguerla possehir, es molt natural que fassi brollar llágrimas del cor; y aquest cas es lo que jo veig y senyelo en lo cuadro d' en Riquer, y aixís se desprén del cuadro, y aixís ho sent l' autor quan diu: «No m' vaig poguer aguantar més las llágrimas, retingudas de tanta estona, desbordaren ab un plot d' inconcebible, com si m' haguessin pres algún de la familia, com si hagués comés un gran crim...»

Santa innocencia es un cuadro xamós d' escenas de l' infantesa, quan encara 'ls noys y las noyas jogan plegats y junts confonen sos afectes y sas penas. Resulta una nota molt viva y sobre tot molt fresca aquelel noyeta ficantse nua a l' aygua en companyia dels xicotets de la seva edat.

Notable entre tot resulta l' article titolat *El Manco*; es un tipo del poble que desseguida 'ns interessa y se 'ns fa conegut a forsa del relleu ab que está esculp-

turat. Aixís mateix se 'ns fan interessants aquella colla de xicotets que van a robarli los préssecs, las angunias que 'l Manco passa al veure 'ls venir y 'l respecte que li inspira 'l fill de la mestressa, que es pel pobre esguerrat un angel de la guarda. Ens revela d' un sol rasgo lo gran afecte, casi temerosa adoració, que porta a la senyora, al despedir tot sofocat al revelador a qui havia vengut la fruita, tot perque 'l xicot do la senyora estava present y ella podia enterarsen. No obstant lo valor d' aquest cuadro, se 'ns apareix encara superior la descripció *Tempestat d' istiu*. Es verdaderament admirable le descripció d' un ayguat en l' época del calor, ab sos trons y aos llampechs, pera esvahirse tot després d' haver inundat d' aygua la terra. La naturalesa, presentant avans y sentint després los efectes de la tempestat, hi está admirablement copiada, com no ho havem vist eu cap altre escriptor catalá. Hi ha detalls del tot nous, que, a pesar d' esser ben reals, en cap més escriptor havem vist.

Sobressurt en la descripció un episodi que entraña un profón simbolisme: la riuada ha errancat y arrastra un vell y corpulent roure; un xicot de la colla que van a veure la riuada, lo mes atrevit, en Martí, se fica a l' aygua pera provar de treurel, s' hi agafa, l' arbre fa un giravolt, l' arplega ab un cop de rama a l' esquena y se l' endú riu avall. Per sort, l' aygua deixa 'l roure y 'l noy un poch més avall; y al xicot, després de no poch treballs, logran rebifar-lo. Tot aixó descrit ab uns detalls que encantan y ab unas comparances que fan meditar: resulta, com he dit avans, d' un profón simbolisme.

Antoneta es pera mi 'l cuadro més exquisit, lo més ben concebut y més ben desenrotllat de tots, lo més ideal, a pesar d' esser tan real com tots los altres. Una pastoreta ab sas ovellas, que no resulta gens de cromo, natural del tot, que quan sas ovellas troban un clap d' herba fresca ella se 'n puja a la hermita a oferir un manat de flors boscanas a la Verge ensemps que li fa aquesta salutació: «Bon dia, Mariota. Encar t' estás solota?» Y en sa ignocencia veu que la Verge li somriu emprendada d' ella, y la noya se sent felís y no l' espanta ni l' udol del llop, ni 'ls remors del vent, ni las ombres de la nit. Ja gran, ha après l' Ave Maria, pero ay! ha après també altrás cosas del mon, y al pujar a veure a la Verge, li resa la oració, pero en sa conciencia torbada ja no troba 'l somris en la cara de la Verge y l' espantan las ombres de la nit y l' esgarrija l' udol del llop. Heus-aquí tot un misteri psicológich, explicat en una senzilla narració, feta ab l' art mes exquisit.

Molt sentit es també *La gavia*, en que l' autor descriu una malaltia de sa mare ab los afectes que en ell despertava la angunia que sentia. Bonich cuadro de ciutat resulta *Baf de ciutat*, en lo qual descriu la vida d' un noy abandonat, lo qual acaba ab un final molt suggestiu. Bonich y entretingut resulta també *La veilla de Nadal*, en lo qual hi ha detalls molt preciosos plens de veritat y fina observació, en tots los quals l' autor se sosté a la mateixa altura.

En *Com sen van* en Riquer torna a tocar el género sentimental ab gran maestria. Es aquest un dels quadros més notables de la colecció: una infelis noyeta anémica, abandonada de la seva mara, que mor ajasada sobre l' herba com un ausellet, mentres se contempla la llune com va amagant-se derrera 'ls núvols; una mort dolça y sua, y amb la mirada d' aquella criatura; y per final, el seu pare, un home rústec, posantse 'l cadavre sobre la falda y plorant d' enterniment.

L' Isidro es un cuadro robust y ple d' honradesa, molt vigorós y natural; *El comillet*, ple d' ignocencia y tendresse; y en *Els boletaires* se 'ns torna a apareixe la colla dels xicotets de la masia en altra excursió campestre. Sens pensar, se troben en mig d' un foch entre carlistas y la tropa, y 'l pobre Martí, l' ofegat que ja havem conegut, té la desgracia d' arplegar una bala, quan els combatents no vessan ni una gota de sanch. Es l' *anagke* dels grecs.

No tot denhen ser alabances per aquest llibre. *L' Historieta trista* es un cuadro que hi sobra. Si bé retrata un aspecte de la vida de la masia, desentona tant de tots els altres, que fins perjudica sa hermosa unitat. En fi, no 'n diem res més, puix el creyem una ensopagada del autor.

En *Una lliçó* se 'ns torna a apareixe el mateix narrador de sos recorts de la masia, pintant-nos un caràcter de noy en un episodi bastant distret, y en *Lo llop* l' interés es major y de més relleu la narració. Una nit passada a l' ras, al aguayt, esperant el llop, ab algunas peripecias humoristicas de veritat, y per fi l' espectacle d' un llop cassat a la ratera per obra de qu menos se creyen, pero el més experimentat en la vida de la masia.

En Riquer tanca son llibre ab un sentit recort d' aquella ditxosa edat, que val per lo menos lo que qualsevol altre dels quadros. Vint anys després, anant de casa, fa una visita a la masia de la seva infantesa, dels seus recorts, y no la coneix... La troba deshabitada y plena de pols, abandonada y ruïnosa, la vida ha marxat d' allí; pero 'ls recorts se desperten més vius en sa memoria, ell marxa y 'l segueixen y, evocant la vida d' aquell fantasma, brota de son cervell l' hermós llibre del que acabem d' ocupar-nos.

Jo espero que no haurán capigut en ell tots sos recorts, y que de nou omplirà novas planas evocant-ne d' altres no menos bells.

JOSEPH ALADERN.

Una vergonya catalana

A la fi, segons veyém en la premsa de Barcelona, s' ha portat a cap lo nou embarc de llibres al més gran poeta del món entre 'ls vivents, a Mossen Jascinto Verdager. En efecte, hauria sigut una llástima deixar escapar aquesta ocasió pera continuar la eterna historia del desagrahiment dels pobles envers los seus genis. Galileu, Colón, Gutemberg, Cervantes, Sant Joan de la Creu, Fray Lluís de León y tants altres tenen ja a un digne company.

Entre las novas obras embargadas a Mossen Cinto hi ha la incomparable «Flors del Calvari», tant admirada y venerada per tot lo mon civilisat, tant que en Mistral digué que may la religió del Crist ha inspirat uns accents tan cristians, tan piadosos y tan amorosos de la Creu.

Los imbécils autors d' aqueixos incomprendibles embarchs no saben lo mal que s' causan ells mateixos, lo mal concepte en que s' posan devant del públich ilustrat. Son paper es lo d' aquells estúpits parásits de la decadencia italiana, que manaren emblanquinar la paret d' aquella sala de convent en que estava pintada la obra mestre de Lleonart de Vinci.

O no saben llegir, ó sa inteligencia no arriba a comprendre l' imponderable valor de «Flors del Calvari». Una composició sola d' aqueix llibre bastaria a pagar deutes de milions. Comillas no té prou millors pera comprar un destell del geni de que está plé aqueix llibre, més Verdager, rich en geni, es pobre en diners, y no poguent pagar en metall sos supasats deutes, se li cobra en geni ab usura. Ells, grans negociants, mes que son mateix autor, sabrán escampar lo llibre a fi de treuren uns quants miserables rals. Verdager será mes pobre, pero sa personalitat creixerá a mida que la obra s' vengui. Ells podrán cobrar-se 'l dente, pero al pes dels diners que del llibre treguin anirán ensorrantse, perque la fama del poeta anirà creixer y escampantse, perque al escampar sas obras, escamparán també la grandesa y la dignitat de la seva víctima.

JOSEPH ALADERN.

Notas y comentarios

Lo telégrafo ens fa assaber que en Cánovas ha sortit a passeig, y, com es natural, *acompanya al señor Cánovas el señor Morlesin.*

Suposém que també haurá pres l'escopeta, perque, ahont anirá ab gos sol?

Lo darrer discurs de Moret, que tant de soroll ha mogut, está encara per publicar perque diu que convé arreglarli alguna cosa que podria comprometre al partit liberal.

Es lo que tenen aquets liberals; son molt liberals de paraula pero quan tocan a repenir també s' prestan a cantar la palinodia, saben doblegar la espinada y tenen prou barra pera desmentir lo que en un moment de gana s' ha escapat de la seva mentidera boca.

Lo general Pando, diu que tan ab reformas com a tires pot acabar prompte la guerra a Cuba. No sería mal que li fessim anar una temporada pera provarho, perque a la ff, per la miseria que 'ns costan aqueixas provaturas no ens ha de venir d' aquí. Qué pot ser, mil milions més?

A *La Esquilla de la Torratxa* tot sovint li agrada ficar la pota en las cuestiones regionalistas, pero fills, ho fa ab una mala sombra que fa llástima.

Aquesta setmana s' ocupa dels pochos senyals de vida que com a regionalistas donan los catalans a Madrid, y diu que 'ls catalans tant allí com aquí, lo que procuran es guanyarse la vida del millor modo possible... y lo demés son trons.

Ah! vetaquí! Are ens espliquém la inconsecuencia d' aquesta gent com a polítichs, la seva barra com a literats, posant constantment lo seu migrat talent al servey del vulgarisme més immoral y explotant la gran massa de lectors estúpits ab versos ramplons e insustanciales, ab articles del género més burro y ab ninots clavats entre sas planas vingan ó no vingan a tom, ab tal que ensenyin la pantorrilla ó estigan en actitud que en més ó en menos despartin ruins pensaments.

Ben clar ho diu la cuestió son cuartos. ¿Que es aixó del art y de la literatura digne? Qué es aixó de preocuparse pel bienestar de Catalunya y de las demés regions?

Lo catalans no se 'n devém preocupar d' aquestas sebas. Ves si haguessim sigut consecuentes en aquets ideals, si hauríam pogut entrar a Casa de la ciutat y si hauríam pogut anar a passar l' istiu cap a las provincias del Nort. No es veritat senyors de *La Esquilla*?

SECCIO ESPORTIVA

Ciclisme

L' esport del pedal en nostre Principat ha lograt obrirse pas en totas las classes: més, s' ha imposat, y pera que sa vida fos y seguis próspera, pera que arribés a son major grau d' expiendor, no mes faltava, y aixó s' ha realitat fá poch, que 'ls ciclistas catalans acoblats sota la gloriosa y ensangrentada bandera de la nostra terra, se constituissin en poderosa associació, lo que es la «Unió Velocipédica catalana».

Desgraciadament la U. V. C. s' ha fet a mitjas: lo projecte d' Estatuts, baix los que ha de regirse, aprobats en la Assamblea celebrada en lo «Teatro Nou Retiro» de Barcelona, es molt deficient; no satisfá las aspiracions sino dels que poden entrarhi no mes que en la intenció de ferla mal-bé, moguts per malas entesas passions y pera que la titulada «Espanola» se refassi del colp de mort que ab la fundació de la «Catalana» ha rebut.

Mentres l'article «Segon» del projecte d' Estatuts nos parla d' *organizar las quatre provincias en federació*, en lo Tercer se prohibeix terminantment tota manifestació de caracter polítich y religiós, lo que s' pega bofetada ab l' anterior y en lo «Quint», desde 'l moment que en aquest se fa constar d' una manera rodona, y sense atenuants, que la «Unió Velocipédica Catalana» procurarà estrenyer las relaciones de bona amistat y companyerisme etc., com aixis mateix ab totas aquellas que tenint per base l' excursionisme, tendeixen a afavorir l' estudi y foment de Catalunya desde 'l punt de vista geogràfic, artístich y comercial.

Y ve l' article catorze y nombra President honorari de la federació a S. M. lo Rey D. Alphons XIII.

A que es degut la oposició que s' fan uns articles ab altres?

Una carta d' un amable lector y company de causa, de la ciutat Comtal, nos ho explica.

A nosaltres—diu, no 'ns ha entusiasmat gayre la formació de l' «Unió Velocipédica Catalana», perque vejerem desde 'l comensament que fora una farsa de la que tindrian que fugirne 'ls catalanistas. La dimissió del noy Güell de la Presidencia y d' en Fuentes de la Secretaria foren degudas a que compregueren que no s' podia fer res per la causa catalana allí dins...» prova segura de que elements extranyos s' hi han ficat pera que no prosperés, conseguint iniciar en son sí dos tendencias una catalanista y altre castellanista, que inevitablement un dia ó altre tenen de topar y pot matar en flor las esperansas que 'ls iniciadors d' aquesta Associació, los socis del «Club Velocipedista» d' aquesta ciutat y son portaveu en la premsa, la *Revista de Sport*, havian concebut.

L' element anti catalanista fins ara y pera vergonya dels catalans porta guanyadas tres victorias: la primera, que no fós la llengua catalana la oficial, sino la castellana y la catalana; la segona, que faltant al acord de la Assamblea, lo projecte d' Estatuts se redactés *exclusivament en castellá*, al menys hem de creureho, que així fos, puig tres exemplars que 'n reberen tots tres estavan en castellá; y la tercera que no s' acceptés la generosa oferta de nostre amich y company en Pere Romeu, amo del establiment «Els IV gats» de Barcelona, qui cedía la sala d' esport de son local, pera que 'l Comité central directiu hi pogués celebrar sas sessions, oferta que s' rebutjá, fundantse en lo carácter catalanista que tenia la casa de nostre amich, encara que no fos polítich, sino artístich.

(Y 'l final del article *Quint*, senyors membres del Comité, no valdría més esborrarlo quan tant injustament s' atropella?)

Mes nosaltres en contra la apreciació d' aquell bon company qui 'ns escriu, confiém que la Unió sacudirá tots los parásits que ab riatlla de cocodrilo la contemplan, y ho creyém aixis, perque la «Unió Velocipédica Espanyola» n' ha fet massa y de massa grossas als ciclistas catalans, que han tingut la dolenta idea d' anar a Madrid y de pendre part en otras poblacions en carreras per aquella organizadas; ho creyém aixis, perque fins suposant a tots los ciclistas catalans indiferents a la causa regionalista, hem de considerarlos y 'ls hi considerém prou lliures y ab prou fermesa de carácter pera no sofrir oprobiosas impositions que 'ls denigraria als ulls de propis y extranyers; ho creyém, també, aixis, perque tots teuen cor, y en son fondo no poden menys de recordarse que son catalans; y finalment, ho creyém aixis, perque la bandera regionalista que aixeca y aixeca en cada número de la *Revista de Sport* d' aquesta ciutat, son ilustrat redactor Sr. Izaguirre, un bon bascongat, primer iniciador del moviment actual, seguirá onejant y del mateix modo que ha donat lo colp de mort a la «Unió Velocipédica Espanyola», sabrá defensar a la per ell casi bé fundada.

Veurém si acertém.

FRANCESC COLOM ESCODA.

CRONICA REGIONAL

OBSERVACIONES METEOROLÓGICAS del dia 23 de Juliol de 1897

FACILITADAS PER D. RAMON GISPERT

HORAS d' observació	BARÓMETRE aneroide	GRAU d' humitat	PLUJA en 24 horas	AYGUA evap. en 24 h.	ESTAT del cel	OBSER particular
9 m. 3 t.	758 758	82 83	0'0	6'6	Ras	

HORAS d' observació	TEMPERATURAS			VENTS	NUVOLS	
	Maxima	Minim.	Term. tipo	direccio	classe	can
9 m. 3 t.	Sol. 35	17	28 37	S. S.	Cirrus	0'3 1'3

L' acreditat farmacéutich nostre bon amich y company de causa D. Anton Serra, nos ha fet l' obsequi de regalarnos mitja dotzena de vanos, senzills y elegants, objectes de gran utilitat en aquets temps de calor.

Dits vanos, en una de sas caras portan estampat l' anunci de sos acreditats *bolados purgants* y de la farmacia que té oberta en l' Arrabal de Santa Agna número 80, xanfrà ab la Plassa de Catalunya, y son destinants a regalar a la molta clientela que sempre afavoreix la farmacia de tan bon amich nostre.

En obsequi als forasters que en la festivitad de Sant Jaume visitarán la societat «Centro de Lectura», l' «Orfeón Reusense» cantarà en los jardins de la mateixa a las nou de la nit, algunas pessas de son escullit repertori.

Mercé a las disposicions donadas per l' Inspector de Rondas Municipals Sr. Grifoll, secundadas per lo cabo de Municipals Sr. Serres, l' individuo Pau Papiol y l' cabo de Guarda termes Sr. Torrents en lo matí d' ahir foren agafats los forasters y vehins d' aquesta ciutat Benet Rovira Capella Joseph Anguera y Forés ab dos majors d' edat, com a presunts autors del robo de 4 gallinas y 14 cunills comés en un mas del terme d' Aleixar, propietat de D. Jaume Aulesti Roig.

Declarats autors del robo dits subjectes han manifestat haverne comés d' altres en propietats del terme de Riudoms y en un altre maset del mateix terme d' ahont s' emportaren robas de bastant valor.

A las cinch pe la tarde ingressaren a la presó a disposició del senyor Jutje instructor.

En lo teàtret de la societat «Juventut Reusense», demá a la nit la companyia d' aficionats que hi actua, posará en escena lo drama «La Dolores» de nostre malhaurat amich en Feliu y Codina.

La funció acabarà ab pessas «A pel y a repel».

S' assegura que 'l Papa se proposa dirigir als bisbes una instrucció relativa a la música sagrada, y principalment al violí, qual ús aconsellará proscriure, tant en solos com en orquesta.

Altas dignitats de la iglesia sembla que li han inspirat aquesta idea, ab la qual se troba ara molt preocupat. Trobant la música sagrada d' avuy en excés teatral y sensualista, voldria conseguir ressucitar los autichs temps, en que campejava la música grave y severa.

Desde aquest punt de vista solzament—y perque Lleó XIII es un «diletanti»—condempna la música de Mozart y de Hayden, que está molt en boga en las iglesias.

Eu la instrucció mentada lo Papa no s' limitarà a fer l' anàlisis de las distintas classes de música, sino que parlará també aprop d' alguns instruments.

Lo món religiós y artístich aguarda ab curiositat lo document pontifici, en lo que s' consignarán opinions importants sobre la música religiosa.

La Junta del «Club Velocipedista» nos prega posém en coneixement del públich que haventse concertat un *match* entre 'ls célebres corredors Batanero, de Madrid y Ferreira, de Lisboa, han proposat al citat «Club» efectuarlo en son Velódromo y al efecte, pera donar més reals a las carreras, la Junta ha acceptat la proposició, acordant que dit *match* formi part del programa del dia 25.

Gustosos cumplim l' encàrrech de dita Junta.

La Comissó de festeigs del Ajuntament de Tarragona ha tingut la deferencia d' enviarnos un exemplar de las bases que regiran en lo Concurs de coros que 'l dia 19 d' Agost tindrà lloch en aquella ciutat.

Com las tenim ja publicadas en nostre número d' ans d' ahir no creyem del cas reproduhirlas.

Avuy a la nit tornarà a obrir sas portas al publich lo Fronton Reusense y en la pista provissional que en son local s' hi feu pera la companya gimnástica del senyor Diaz, hi presentaràn sos travalls los artistas de la Companya Alegria, que actualment treballa a Barcelona.

La marescudá fama que sempre han disfrutat los artistas de la Companya Alegria, fa esperar que la concurrencia que assisteixi a las tres úniques funcions que 'ns donará, será molt numerosa.

En la premsa de Zaragoza hi hem llegit la següent noticia que ab gust reproduhim per referirse a dos bons amich nostros:

La Farmacia Nova del senyor Sala, que tans serveys ve prestant al vehinat, regala aquets dias als seus parroquians vanos que son al mateix temps anuncis dels *Bolados Serra* y altres especialitats farmacéuticas de la casa.

Donada la temperatura que disfrutém, un vano es lo millor regalo. No s' pot negar la oportunitat de la «Farmacia Nueva».

Lo recaudat en lo dia d' ahir en la Administració de Consums per diferentas especies, puja la cantitat de pessetas 1008'19.

SECCIO OFICIAL

Club Velocipedista VELODROMO

Grans carreras de Bicicleta y Máquinas múltiples pera 'l dia 25 del corrent a las 4 de la tarde.

GUIA DEL PASSATJER

SERVEY DE TRENS

SORTIDAS

De Reus á Barcelona

5'04 m. correo (Per Villanova y Vilafranca) 1.ª, 2.ª y tercera.
 8'56 m. exprés, primera y segunda dimars, dijous y dissabtes, (per Vilanova).
 12'44 t. mercancías, segunda y tercera.
 1'57 t. correo (per Vilanova).

De Barcelona á Reus

5'25 m. (per Vilafranca).
 9'46 m. (per Vilanova).
 15'8 t. per id.
 7'39 t. exprés (dimars, dijous y dissabtes).

De Reus á Mora

9'33 m.—1'04 t.—3'40 t.—7'19 y 9'57 nit.

De Mora á Reus

4'21 m.—8'00 m.—12'05 t.—6'04 t.—7'36 n.

De Reus á Tarragona

8'30 m.—9'47 m.—2 t.—7'04 t.

De Tarragona á Reus

7'30 m.—12'25 t.—4'30 t.—8'30 n.

De Reus á Lleyda

8'40 m.—5'23 t.

De Lleyda á Reus

5'50 m.—3'50 t.

De Reus á Vimbodí

1'28 t. cotxes de 2.ª y 3.ª

De Vimbodí á Reus

9'53 m. cotxes de 2.ª y 3.ª

De Tarragona á Valencia

9'30 m. y 11'30 n.

De Valencia á Tarragona

11' m. y 6'30 t.

ADMINISTRACIÓ DE CORREUS-REUS

Horas d' arribada y sortidas de correos

ARRIBADAS

De Tarragona, 8'30 m.

De Barcelona (per Tarragona) 8'30 m.
 De id. directe 10'30 t.
 De id. id. 1'30 t.
 De id. ab la correspondencia extranjera (per Picamoixons y descendit de Lleyda) 7'30 t.
 De Madrid y Zaragoza 2'30 n.
 De Lleyda y Huesca 7'30 n.

NOTA: Los correos para Filipinas sortiran de Barcelona lo 7 y 21 de Novembre y 15 y 19 de Desembre del corrent any. Los de Cuba surten d'aquesta Administració lo 7, 17 y 27 de cada mes, correo ordinari.

Altra.—Deu tenirse present que tots los vapors que conduheixen tropes de refors á Cuba, portant també correo.

SORTIDAS

Pera Barcelona á las 5'00 m.
 Pera id. id. á las 2'00 t.
 Pera Tarragona, Valencia y Murcia per S. Vicens 5 m.
 Pera id. id. id. (per idem) á las 2'00 t.
 Pera Tarragona, directe á las 7'00 n.

Pera Lleyda, Huesca, Manresa, Sabadell, Tarrassa y Saslúneas á las 8'00 m.

Pera Madrid, Saragossa, Teruel, provincias vascongadas, Castilla, Galicia, Andalucía y Extremadura á las 1'00 t.

Los pobles servits per peatons á las 9'00 m.

NOTA: La correspondencia dirigida á Teruel, Andalucía y Extremadura, que s deposita en los buxons després de la sortida del correo de Madrid, se li donará sortida á las 7 de la nit per Tarragona.

SECCIÓ RELIGIOSA

Comitè General de la República Catalana

Comitè General de la República Catalana

Comitè General de la República Catalana

Comitè General de la República Catalana

Comitè General de la República Catalana

SECCIÓ COMERCIAL

Moviment del port de Tarragona

De Barcelona á Tarragona

De Tarragona á Barcelona

De Tarragona á Lleyda

De Lleyda á Tarragona

De Tarragona á Valencia

De Valencia á Tarragona

Bibliografia

Collecció Biblioteca Catalana

Collecció Biblioteca Catalana

Collecció Biblioteca Catalana

Collecció Biblioteca Catalana

Table with multiple columns and rows, containing numerical data and text, likely a schedule or list of items. The text is partially obscured and difficult to read due to the image quality.